

## 22. nedeľa A

***Nepripodobňujte sa tomuto svetu,  
ale sa premeňte, aby ste s obnovenou myslou  
vybadali, čo je Božia vôľa. (Rim 12,2)***



### Prvé čítanie

*Knihá proroka Jeremiáša 20,7-9*

Zvádzal si ma, Pane, a ja som sa dal zväbiť; bol si mocnejší ako ja a premohol si ma. Celý deň som na posmech, každý sa mi vysmieva. Vždy, keď hovorím, musím kričať, musím ohlasovať: "Nasilie a útlak!" Pánovo slovo mi prináša len pohanu a posmech celý deň. Povedal som si: "Nebudem naňho myslieť, nebudem už hovoriť v jeho mene." Ale tu mi bolo, akoby oheň blčal v mojom srdci, uzavretý v mojich kostiach. Usiloval som sa zadržať ho, a nevládal som.

### Druhé čítanie

*List Rimanom 12,1-2*

Bratia a sestry, veľmi vás prosím, pre Božie milosrdenstvo, aby ste svoje telá obetovali ako živú a svätú obeť, milú Bohu. To je vaša duchovná bohoslužba. Nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale sa premeňte, aby ste s obnovenou myslou vybadali, čo je Božia vôľa, čo je dobré, bohumilé a dokonalé.

### Evanjelium

*Matúš 16,21-27*

Ježiš začal svojim učeníkom otvorene hovoriť, že mu treba ísť do Jeruzalema a mnoho trpieť od starších, veľkňazov a zákonníkov, že ho zabijú a tretieho dňa vstane z mŕtvych. Peter si ho vzal nabok a začal mu robiť výčitky: "Nech ťa Boh chráni, Pane! To sa ti nesmie stať." Ježiš sa obrátil a povedal Petrovi: "Chod' odo mňa, pokušiteľ! Si mi na pohoršenie; nemáš zmysel pre veci Božie, len pre ľudské!" Potom Ježiš povedal svojim učeníkom: "Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nech ma nasleduje! Lebo kto by si chcel zachrániť život, stratí ho, ale kto stratí svoj život pre mňa, nájde ho."

Veď čo osoží človekovi, keby získal hoci aj celý svet, ale svojej duši by uškodil?! Alebo za čo vymení človek svoju dušu?!  
Syn človeka príde v sláve svojho Otca so svojimi anjelmi a vtedy odplatí každému podľa jeho skutkov."

## Na zamyslenie

*Komu z nás prorok Jeremiáš nehovorí zo srdca v prvom čítaní, keď si spomenieme na situácie v našom živote, v ktorých sme my sami boli vystavení výsmechu alebo dokonca hnevu druhých, pretože sme boli presvedčení o určitej veci alebo o určitej ceste! Jeremiášov nárek, žalovanie nám pripomína všetky tieto momenty, v ktorých nás prepadli pochybnosti o nás samých, o zmysle nášho života, práce... Dobre, že nevieme vždy vopred, aké dôsledky prinesú naše rozhodnutia, pretože ináč by sme pravdepodobne často nemali odvahu ich vôbec urobiť.*

*To, čo nás však na Jeremiášovom postoji chce povzbudiť, je to, že Jeremiáš napriek tomu všetkému zostáva verný svojmu povolaniu. A aj keď vo svojom povolaní trpí, dokonca aj pri Bohu, znáša toto napätie a zostáva verný hlasu svojho srdca. Keď zostaneme verní nášmu hlasu srdca a prijmeme obdobia smádu a zvlášť vtedy, keď na našej ceste prežívame neistotu alebo, keď sa cítime byť odmietaní, práve vtedy môžeme vďaka tomu rásť a stávať sa v našom povolaní čoraz viac vnútorne silnými.*

*Aj na dnešnej ceste povolania sa stretávame s jednou konfliktnou situáciou, keď Peter nie je spokojný s dôsledkami Ježišovho životného rozhodnutia, proti čomu aj bojuje. Keď Ježiš na to reaguje značne tvrdými slovami "choď mi z cesty, satan!" (doslovne: "Chod' preč, za mňa, satan!"), púšťa sa tak, v pevnej vernosti k svojmu povolaniu, do konfliktu so svojím priateľom. To, čo sa môžeme naučiť z tejto konfliktnej situácie medzi Ježišom a Petrom je to, že Ježiš neodhádza od seba Petra ako osobu, ale so slovom "satan" – , ktoré pôvodne vyjadruje toho, ktorý "stojí v ceste" – odmieta len tú časť človeka, ktorá sa pokúša ho odhovoriť od jeho vlastnej popr. Božej cesty. Rozhodnuté zavrnutie tej časti človeka, ktorá ohrozuje vlastné povolanie, áno, ale nikdy nie odmietnutie, zavrnutie celého človeka!*

*V Jeremiášovi a v Ježišovi stretávame tak dvoch ľudí, ktorí nás chcú povzbudiť k tomu, aby sme pevne stáli za sebou samými a za naším povolaním bez toho, že by sme sa nechali riadiť, ovplyvňovať očakávaniami druhých. Ako však možno dať do kopy tento postoj s Ježišovým ďalším tvrdením, s ktorým sa stretávame tiež v tomto spore: "Kto by si chcel život zachrániť, stratí ho, ale kto stratí svoj život pre mňa, nájde ho..."? Nezdá sa nám, že Ježiš v tomto prípade nás vyzýva k presnému protikladu – t.j. zaprieť nás samých a naše životné presvedčenie namiesto ich obhajovať? Žiaľ, pojem sebazaprenie v našich cirkevných dejinách je často chápaný jednostranne, dokonca jeho význam bol zneužitý. Ľudia sa vzdávali seba samých v zničujúcom význame a takto sa stali vnútorne skrivenými. V skutočnosti nemá sebazaprenie nikdy nič spoločné so zrieknutím sa seba samého alebo so sebazničením – to protirečí celému Ježišovmu poslanstvu. Človek, ktorý v správnom, kresťanskom význame "zaprie sám seba", opúšťa strachom sprevádzanú koncentráciu na seba samého a prestáva veriť, že chorým sebatrýznením môže si zaslúžiť, vydobýť večný život, pretože úplne dôveruje Božiemu vedeniu, ktoré pre neho nechce nikdy nič iné ako život v plnosti, aj keď cesta k takémuto životu, cesta Ježišovho nasledovania je často cestou krížovou. Cesta k životu v plnosti nie je len cestou harmónie, radosti, nádeje a dôvery, ale tak ako u Jeremiáša, je to cesta aj utrpenia, prekážok, zneistenia, boja a pochybností. Vydať sa na túto cestu znamená, každý deň zomierať trochu, stále znova nechávať križovať svoj život. "Voliť si život, znamená, objasť kríž" (Dorothee Sölle). Ale vtedy, keď sa nám podarí začleniť utrpenie a umieranie do nášho života namiesto toho, aby sme ho ignorovali alebo zapierali, vtedy môžeme prežiť to, čo znamená život v plnosti. No úplne na konci stojí získanie konečného, večného života.*